

3) Udkastets § 5 er udtalt den Regel, som synes at være naturlig ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholde sig med Forlagsretten til et af flere Dele bestaaende Værk, af hvilke enkelte Dele have været udsolgte i 5 Aar. (jfr. Lov 29de December 1857 § 2.)

4) Udkastets § 6 søger at fjerne de Tvivl, der ere opstaaede, naar Forlagsretten er tabt, fordi et Skrift i 5 Aar har været udsolgt, men den oprindeligt Berettigede dog selv først besøger et nyt Dplag.

5) Udkastets §§ 7—9 søge noget nærmere at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Udvalget finder, at Loven 29de December 1857 § 5 har opstillet den i Almindelighed rigtige Grundsætning, at den, der oversætter et Skrift fra et andet Sprog, for sin Oversættelses Vedkommende ansees som Forfatter. Men til samme Tid skjønner Udvalget ikke rettere, end at der i det ganske særegne Slægtskabsforhold mellem det danske og det svenske Sprog kan være Grund til under Forudsætning af Gjensidighed at vedtage en Undtagelsesbestemmelse, som inden visse nærmere Grændser giver Forfatteren af et svensk Skrift Eneret til at indføre sit Skrift gennem en Oversættelse i den danske Literatur. Herigjennem vil da og, under samme Gjensidighedsvillkaar, Bestemmelse kunne træffes til Forsvar for svenske dramatiske Forfatters Ret til at modsætte sig deres Værkers uberettigede offentlige Opførelse her i Landet. Ved Enkelthederne i vort Forslag er der særlig taget Hensyn til Indholdet af den svenske Forordning 20de Juli 1855 angaaende Forbud mod offentlig Opførelse af svensk dramatisk Arbejde eller for Skuepladsen forfattet musikalsk Arbejde uden Forfatterens Tilladelse.

Da den svenske Lovgivning endnu ikke kender noget saadant Værn for fremmede Skrifter, musikalske Compositioner eller Kunstværker, som hos os Lovene af 29de December 1857 og 31te Marts 1864 under Forudsætning af Gjensidighed hjemle, foreslaaer Udvalget en Slutningsparagraf, hvorefter det kund-

gjøres ved kongelig Anordning, naar Betingelserne for Anvendelsen af Lovens §§ 7—9 ere komne tilstede.

3 Henhold hertil foreslaaer vi, at følgende Lovforslag sættes istedetfor det til vor Betænkning overgivne.

Forslag til Lov,

inbeholdende

Tillæg til Lov om Eftertryk af 29de December 1857 og Lov om Eftergivelse af Kunstværker af 31te Marts 1864.

§ 1.

Døer den, hvem en Forfatter i Henhold til Loven af 29de December 1857 § 3 har testamenteret sin Ret, inden 30 Aar, fra Udløbet af Forfatterens Dødsaar at regne, uden i levede Tive at have udøvet den fulde ham testamenterede Ret, skal den tilbagestaaende Deel af Rettigheden, forsaavidt den afdøde Forfatter ikke har truffet yderligere testamentariske Bestemmelser, tilfalde Forfatterens Ægtefælle, hvis denne er død, Forfatterens Livsarvinger, og i Mangel heraf hans Forældre og Sødskenne i Overeensstemmelse med Arveloven. Den testamentariske Arving kan kun for det Tilfælde, at der ved hans Død ikke gives nogen efter Loven 29de December 1857 § 3 Berettiget, fremdeles ved Testamente overdrage den ham testamenterede Ret til Tredeemand, indtil de 30 Aar ere forløbne fra Udløbet af det Aar, da Forfatteren døde.

§ 2.

Eigesom den Ægtefællen tilfaldne Ret, forsaavidt den ikke fuldt er benyttet ved dennes Død, gaaer over til Forfatterens Livsarvinger, saaledes gaaer ogsaa disses Ret, forsaavidt den ikke er udtømt, ved deres Død over til den afdøde Forfatters Forældre og Sødskenne, Alt i Overeensstemmelse med de almindelige Arvelove. Den,